

OCHYLENIE (1) *sb n*

G sg ochyl(e)nią.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zatajenie, przemilczenie:

Wyrażenie przyimkowe: »bez ochylenia« = mówiąc wprost, nie ukrywając prawdy: Pirwŷzy tedy owoc zły s tey náuki pochodzi zá thym podáním/ Abowiem zá nią tho idzie/ że bez ochylenia trzech bogow muŷzą łobie vbudowác. SarnUzn G8v.

Cf **OCHYLIĆ**

MC